

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK EMLÉKÜL

Ács: Megkeresztelték: Szabó Alexandrát, Tarics Mátét
Házasságot kötött: Gáspár Gergely és Héregi Eszter
Eltemették: dr. Herczeg Pál református lelkész, teológiai tanárt

Ászáron konfirmált: Bella Károlyné

Bana-Bábolna: Megkereszteltük: Sebe Réka, Takács Ádám

Kisbéren konfirmált: Cseh Rebeka

Kisigmánd: megkeresztelték Kohár Richárd, Kohár Éva Valéria, Kohár Klaudia, Székely András Imre, Székely Pirokska Irma.

Felnőtt konfirmációs fogadalmat tett: Fodor Lászlóné

Kömlődön konfirmált: Bata Boglárka, Kriskó Éva, Varsányi Marcell Attila
megkeresztelték Hezler Blankát

Környe: Temetés: Fleischacker Györgyné

Esketés: Imre Ferenc és Kis Éva Renáta, Magda József és Horváth Kinga

Konfirmáltak: Benkő Lili Amarilla, Laczó Attila Márk, Molnár Erik Máttyás, Stranzky Dániel

Réde: konfirmált Barta Luca, Nagy Bence, Polgár Nóra, Simon Boglárka, Szűcs Medárd Raul, Vankovics Viktória és Zsebő Mónika

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Gottlieb Soma, Tuss Tilda, Varga Zoé

Eltemették: Hajdu Mihály, Pogrányi Pálné, Mészáros Miklósné

Szákszend: megkeresztelték Lászlóné Zsebő Aranka, Zsebő Richárd,
László Kornél.

eltemették: Vörös Árpádné és Pánczél Miklóst.

Oroszlány: Keresztelés: Darula Viktor, Nagy Hannaróza

Temetés: Gyalóky László, Béres Erzsébet

Konfirmáltak: Dobos Márk, Pintér Imre, Pordán Petra, Révész Krisztián

" Hosszú volt az Út,
mely most véget ért,
fáradt tested megpihenni tért.
Végső utadra indulj megnyugodva,
szeretetünk elkísér égi otthonodba.
Nem leszel magányos, oda fenn már
várnak,
adj Uram nyugalmat az Édes-
anyánknak"

Vörös Árpádné Ilonka néniére emlé-
kezve, a Gyászoló Család

GÁLYARAB TÚRA A REFORMÁCIÓ JEGYÉBEN

Május 6-án került sor a Tatai egyház-
megye egyik központi reformációs
megemlékezésére, a Gályarab-túrára. A
szervezőknek az volt a szándéka, hogy
a túra során felkeressék azokat a gyüle-
kezeteket, amelyekből egykor hitvalló
lelkészek kerültek gályarabságra. Az
első túrán Ácsról indult a csapat, ahol
Komáromi Sülye István gályarab lel-
készre emlékeztek. Az ő szabadulásá-
nak emlékére öntött ún. „gályarab-
harang” hangja mellett indultak el az
első résztvevők. A regisztrációs idő
lezáráskor a mintegy 80 résztvevő már
úton volt. Ki gyalog, ki kerékpárral, ki

futva tette meg a távot: kb. 17. kilomé-
tert Szönyig. Ott a szőnyi gyülekezet
vendéglátása mellett megismerkedhet-
tek Alistáli György gályarab lelkész
életével. Az alkalom nem jöhetett volna
létre a Komáromi Természetjáró Szak-
osztály és az Ácsi Természetjáró Ba-
kancsos Klub tagjainak önzetlen segít-
sége nélkül. Ők állították össze az útvo-
nalat, járták le és szalagozták ki a távot,
fontos szakmai háttérrel biztosítottak,
gondoskodtak a frissítő pontról. Köszö-
net illesse őket ezért! A résztvevők egy
kis füzetkét kaptak kézhez, amelyben a
gályarabok rövid története mellett ma-

radt hely a bélyegzésnek is. Induláskor
térkép, célba érskor emléklap egészít-
tette ki a kis „csomagot.” A tervek sze-
rint a túra második útvonala Császárt,
Szákszendet és Kocsot kötné össze,
előre láthatóan szeptember 16-án.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császárt, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXI. évfolyam 6. szám

2017. június

A 20. SZÜLETÉS NAP

Egy kissé záporos májusi délutánon
gyülekeztek írók, olvasók a Kerényi
Béla Diakóniai Intézmények konferen-
cia termébe, hogy megünnepeljék és
felidézzék a Hét Határ református újság
születését, az indulás körüli örömeket,
gondokat, az akkori fogadtatást.

Szemeti Ferenc, helybéli lelképásztor a
napi ige olvasásával és imádsággal
nyitotta meg az alkalmat.

Bogáth István a Hét határ felelős szer-
kesztője köszöntötte a megjelent ven-
dégeket, valamint előadónkat, Köntös
Lászlót a Dunántúli Református Egy-
házkerület főjegyzőjét.

Köntös László előadásában a Dunántúli
Református Lap szerkesztéséről be-
szélt, felvázolta az újság szerkesztését,
a negyedévente megjelenésének nehéz-
ségeit, örömeit.

A múltból Sugár Tamás, nagyigmándi
lelképásztor beszélt. A Hét Határ havi-
lap születése négy család nevéhez és
barátságához köthető. Az akkor császá-
ron szolgáló Szabó házaspár, a dadi
Gerecsei házaspár, a kömlői, bokodi
és oroszlányi szolgálatban lévő Sugár
házaspár és a kömlői Bogáth házaspár
voltak az alapítók, ők voltak megálmo-
dói az újságnak.

Elmondta milyen célból is jött létre az
újság, melyek voltak azok a feladatok
melyeket maguk elé tűztek. A legfőbb
cél persze az volt, hogy az örömhírt
eljuttassák minden környékbeli refor-
mátus családnak.

Bogáth István magáról az újságról be-
szélt, melyet szinte gyermekének te-
kintve minden részét, szerkezetét jól
ismeri. Istvánt valamikor a 90-es évek
elején ismertem meg egy újságíró stú-
dió tanfolyamon, őt bízták meg az új-
ság szerkesztésével. A megalakult
szerkesztőbizottság nagyon szívesen

fogadta minden kedves gyülekezeti
testvér írását, így színesítve a lapot,
beszámolva egy-egy közösség életéről.
A később létrejött alapítvány biztosít-
ta a fennmaradását az újságnak, hi-
szen hónapról-hónapra ingyenesen jut
el az olvasóhoz az 1400 példány.
Elkészítéséhez szükséges anyagi forrást
mára a gyülekezetek befizetései bizto-
sítják. A hosszú 20 év es idő alatt vál-
tozott ugyan az arculata, a fehér alapon
kék betűket a nehézkes olvasás miatt
felváltotta a kék háttérű fekete betűs

forgatja a tollat, felelősség, mert kisebb
közösségben hatványozottan érvényes,
hogy hitelesnek kell maradni, hiszen az
utcára kilépve rögtön jön a visszajel-
zés, ha valamilyen tévedés történe. De
ugyanakkor szép és felemelő is, amikor
megállítják az embert, hogy megkö-
szönjék az olvasók, hogy megír-
tuk, megemlékeztünk, nem feledtük, egy-
szerűen csak közreadtuk mindazt, ami
érdekelheti a közösséget, mindazokat,
aki várják és forgatják az újság lapjait.
Születésnapon kívánni illik, és mi más

változat, a megszokott rovatok ugyan-
azok, ugyanott találhatóak az évek fo-
lyamán. Nagyon várják a kicsi gyere-
kek a gyereksarkot, a kis fejtörőket,
ugyancsak felemelő, amikor az olvasó
értesülhet gyermekek születéséről, kon-
firmálóról, és sajnos kicsit szomorú
rovat is az élet velejárója, melyben az
elhunytt testvérek neve szerepel.

Újságot írni nehéz, mondta nehéz,
mert szószólója sok embernek az, aki

is lehetne a kívánságban, mintsem,
hogy éljen meg még sok 20 évet a Hét
Határ, Bogáth Istvánnak, a szerkesztő-
bizottságnak erőt-egészséget kívánva
ehhez, és nem utolsósorban azt, hogy
legyen utánpótlás, legyenek ambició-
zus fiatalok, akik folytatni tudják ezt a
szép munkát.

Varga Katalin

JÖVEL, SZENTLÉLEK, ISTEN !

Ki a Lélek? Hogyan munkál a gyülekezetek, a felekezetek, a nemzet életében? Steinbach József dunántúli püspökkel, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) elnökével a balatonalmádi parókián beszélgetett a Reformátusok Lapja pünkösdre készülődve.

A Balaton partján óhatatlanul felvetődik a kérdés: hat-e egy gyülekezet lelkiségére az őt körülvevő természeti környezet szépsége?

Kálvin szerint a világ istentranszparen, amelyben megtapasztaljuk a teremtő és gondviselő Isten közelségét, jelenlétét – nem a természeti teológia, hanem Isten általános kijelentése értelmében. Ez a Szentlélek általános kenete. Ennek megtapasztalásához tudatosan és rendszeresen törekednünk kell kiszakadni abból, amiben benne vagyunk, hogy aztán a Szentlélek segítségével vissza tudjunk térni abba. Minden, ami ebben a világban az Isten eredeti akarata szerint szép és jó, az a Szentlélektől való. A Lélek munkál az egyes hívő ember életében is, amikor hitre segíti, és munkál a gyülekezet életében is: pünkösöd az egyház születésnapja. Mi gyakran csak a Lélek utóbbi két munkájára szeretünk tekinteni, pedig nagy élmény felfedezni a Szentlélek általános munkáját egy sétában, színi előadásban, filmben, könyvben, dalban.

A Biblia több különböző működés-módját írja le a Szentléleknek. Ő az, akivel Isten felruház némelyeket, aki galamb formájában alá száll, szélként fú, áradó, mindent elsodró, élő vízfolyamként betölti a hívő embert. Van-e különbség a Lélek ó- és újszövetségi működése között?

A Szentlélek a Szentháromság harmadik személye. Öröktől fogva van, de nem hozott új tartalmat, hanem arra a Krisztusra mutat rá, aki a teremtésben is ott volt, hiszen Krisztus által, őrá nézve, őbenne teremtett minden. Isten Lelke lebegett a vizek felett a teremtéskor. Eből következik, hogy amikor Isten megformálta az embert a föld porából, önmagából adott neki: Lelkét lehelte az ember szájába. A bibliai antropológia lényege is ez: a test Isten Szentleke által él, és így, a

pneuma által kezd egzisztálni testünkben a saját lelkünk, a pszichénk. Egyszerűbben mondván: minden lélegzetvételünkkel az éltető, élő, egyetlen Istentől teszünk bizonyosságot, ha akarjuk, ha nem. Ez döbbenetes. A Szentlélek második munkája, amikor az ő kiküthetetlen titka és rendelése szerint embereket hitre segít, újjászüli a Jézus Krisztusban, és azokat, akiket újjászült, el is hívja szolgálni valamely konkrét gyülekezetbe. A harmadik fokozata a Lélek munkájának azokban a kivételes időkben, helyzetekben nyilvánul meg, amikor az újjászületettek közül némelyeket konkrét, különleges, erő feletti feladatra hív az Isten, amelyhez Lelke által megadja az erőt. A Lélek e megerősítő mandátuma meghatározott ideig tart – erről mondja Mikeás, hogy „*engem azonban betölt az Úr lelke erővel, igazsággal és hatalommal*”, és alkalmassá tesz a kijelölt feladatra. Ha a feladatnak vége, Isten nem vonja meg Lelkét az embertől, de ezt a plusz erőt elveheti tőle. Ilyenkor bölcs döntés elengedni a feladatot, amit Isten kivett a kezünkől. Nagy hiba, ha nem fedezzük fel, mire hívtunk, vagy megpróbálunk engedetlenül elmene-külni előle – nem lehet egyébként –, de még nagyobb hiba, ha nem vesszük észre, amikor a nagy küldetés után Isten más, egyszerűbb feladattal akar minket megbízni, mással akarja megtölteni üres kezünket, szívünket. Sok nyomorúság származik ez utóbbiból, vagyis ha nem tudjuk elengedni azt, amit az Isten már régen kivett a kezünkől, és ahhoz már nem ad Szentleket, erőt, bölcsességet. A Szentlélek az Ószövetségben ígértként, az Újszövetségben beteljesedésként mutat rá Jézus Krisztusra, a megtartóra, élő-vé és hatóvá teszi a belé vetett hitet a gyülekezet közösségében. Nagyon fontos a sorrend: először a közösség, aztán a belső szoba csendje. Kálvin is hangsúlyozza, hogy a gyülekezetben, az Igére figyelve adatik a Szentlélek, ez után jöhet az egyéni kegyesség ideje.

A teljes beszélgetést a

www.reformatus.hu oldalon olvashatja el

Az interjú megjelent a Reformátusok Lapja 2017. június 4-i számában.

Forrás: www.refdunantul.hu

Szentlélek

Fújj át rajtam, te szél!
Őszből tavaszba rontó-bontó.
Játszd ki magad együgyűségben,
Önkörző, buta gyöngeségben!
Ez én vagyok.
Szétszaggatott élet rongydarabjain
Csúfolódva sorsok szeszélyével
Mondd el, te szél, hogy félelmeimen
kacagtál!
Cikázásodban fölpörösnek érzed magad.
S tán többször nyertél,
De van egy másik szél, több ennél.
Több nálad, te ördögi bukfenc,
Mert nem hunyt el, mióta támadt.
Úgy támadt, hogy nincs rá utáztat.
Szentlélek, szívem győzedelme,
Esengek érted fölremegve.
Mélyeimből, avarlevélemből,
Abból az őszi televényből
Fújsz, te nagy szél, Szentlélek Isten,
Ahol a tiszta lét a minden.
Tépd el förmedt szemű Sárkányt!
Zsinegje roncs darabja száll már.

Írta Öllös Mór Ászáron, 1975. április 13-án.

GYEREKSAROK

Kedves Gyerekek!

A reformáció 500. évfordulója alkalmából már olvashattatok két nagy reformátor, Luther Márton és Kálvin János, gyermekkoráról. Ma Zwingli Ulrich, Svájc első református lelkészét szeretném bemutatni nektek. Zwingli nagyon szeretett prédikálni. Még Luthernél is hamarabb, 1516-ban elkezdte máshogy hirdetni Isten igéjét, mint a többi pap. Csak a Bibliából prédikált és vasárnapról vasárnapra sorra vette az igeszakaszokat. Nem hagyott

ki, nem ugrott át semmit. Máté evangéliumával kezdve végigment az Újszövetségben, majd a visszatért az Ószövetségbe.

A Bódeni-tóhoz közel, a svájci hegyekben, egy kis faluban született az 1484-es esztendő első napján. Mindig szívesen emlékezett erre a helyre, a falu tiszta világára. Fából készült szülőháza még ma is áll Wildhausban. Nevét édesapjáról kapta, akit szintén Ulrichnak hívtak. Ő volt a falu bírója. Összesen tízen voltak testvérek, ő volt a hatodik a sorban. A kiterjedt családban voltak papok és dékánok is. Egyik nagybátyja esperes volt. Ő egyengette és anyagilag is segítette tanulmányait. Ennek köszönhetően először Bernben, majd Bécsben tanult, végül Baselben fejezte be az egyetemet. Tanító és pap lett belőle, aki nemcsak latinul, de héberül és görögül is jól tudott. 1506-ban szentelték pappá. Mielőtt a zürichi nagytemplom (Grossmünster) lelkésze lett, két faluban szolgált. Vonzotta a

katonaság is. F fiatal korában és később is többször elkísérte a svájci zsoldos katonákat hadjáratokra, hogy bátorítsa őket, vigasztalja őket, sőt ha kellett még harcolt is velük. Így történhetett meg, hogy halálát is a csatatéren lelta, 1531. október 11-én a kappeli csatában sebesítették halálra.

Zwingli nem lett gazdag, de semmiben sem szenvedett hiányt. Nagy családban született és feleségével, Anna Reinhardt-tal, neki is nagy családja lett. Azt vallotta, hogy „minden Istené, mi csak vagyongazdálkodók vagyunk”. Vagyis a pénzre és minden vagyonra úgy tekintett, hogy az Istené, Isten ajándéka

és azért kapjuk, hogy gazdálkodjunk vele. Jól kell vele gazdálkodni: takarékosan és megfontolva. Ezt pedig tanulni kell. Nemrég az egyik gyermekem elment osztálykirándulásra és már az első helyszínen elköltötte a zsebpénze felét. A második helyen még egy

valamit tudott venni és már nem maradt arra pénze, hogy délután fagyizni tudjon. Meg kell tanulnunk nem elherdálni még a zsebpénzünket sem, hogy aztán később, felnőtt korunkban, be tudjuk osztani fizetésünket. Ez azt jelenti, hogy átgondoltan tudjuk használni pénzünkét és mindent, amink csak van.

A másik fontos dolog, amit megtanulhatunk Zwinglitől, az imádkozás fontossága. Minden hajnalban imádkozással és bibliaolvasással kezdte a napot. Azt mondta: „Ha az ember épül a jó emberekkel való társalgásból, mennyivel inkább abból, ha Istennel beszélge-

tünk... Aki megszokta, hogy Istennel gyakran társalogjon, az mindig megerősödve és vidáman érzi magát az imádság után.” Ti megszoktátok már, hogy Istennel gyakran társalogjatok? Nem csak a hittanórán, nem csak a templomban, hanem otthon is, reggel vagy este, evés előtt vagy után, egy dolgozat előtt vagy egy felelés után, egy kirándulás alatt vagy a hazaérkezéskor... Ha valaki beteg a családban vagy örömteli esemény történt, ha félsz valamitől vagy ha elmúlt a baj. Istennel mindig beszélgethetünk! Társalogjatok

vele minél többet, hogy ti is vidámbak és kiegyensúlyozottabbak legyetek!

Szeretettel: Barta Lívია

1. Zwingli Ulrich 1484--1531
2. Zwingli szülőháza
3. Gorssmünster, Zürich

KONFIRMÁCIÓS TALÁLKOZÓ NAGYIGMÁNDON

„Amikor megérkezett, és látta az Isten kegyelmét, megörült, és bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Úrban, mivel derék ember volt, telve Szentlélekkel és hittel. És igen nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz.” (Ap.Csel. 11, 23-24.)

A Konfirmációs találkozó **visszatekintés, számbavétel és hálaadás, előretekintés.** Visszatekintés az emlékeink által – annyi minden történt a felkészítés alatt, s a konfirmáció napján. Sok-sok izgalom – látom az idén konfirmáló fiatalokon is. Tapsonyi Sándor, Császár Lajos, Marosi József és Pánti László.

Visszatekintés az elmúlt évekre, évtizedekre: iskolák, munkahelyek, talán nyugdíj. Házasság, gyermekek, unokák, talán dédunokák. Egészség, betegség, örömök és bánatok.

Számbavétel: mennyien vagyunk, kikről tudunk, kik tudtak eljönni. S persze fogadalmunkról: hűek leszünk és maradjunk református hitünkhöz és egyházunkhoz. Mennyire sikerült megállni ezekben? Az imádság, az Isten szeretete része maradhatott-e az életünknek.

Hálaadás: a mai napért, a találkozás örömeért. Ugyanakkor az Isten vezetéséért, gondviseléséért az életünkben, szereteteink életében.

Előretekintés: mit szeretnénk mi? Milyen terveink, elképzeléseink vannak a jövőre nézve? Hol kap abban szerepet Isten, akarjuk-e, kívánjuk-e az Ő kegyelmére bízni életünket? Hogyan tudunk a továbbiakban is kitartani hitben, hagyományban, református örökségben.

Kerek évforduló: 500 éves a reformáció – jubileumi találkozás.

Ige – könyvjelző

Rövid kis helyzetértékelés, körbetekintés a mai napi Ige. Előtte kitekintésként olvashattuk Saul megtérését, „pálfordulását”, majd a pogány misszió kezdetét Péter és Kornéliusz találkozásában.

Ebben a szakaszban előttünk áll az ősegyház térhódítása. Immár nem csak a bibliai tájakon és nem csak a választott néphez szól Isten Igéje. Föníciáig, Ciprusig és Antiókiáig eljutnak a hit tértői, s üzenetük megszólít görögöket, s talán más nemzetiségűeket is.

Ennek az örömteli hírnak a hallatán küldi ki a jeruzsálemi „anyagülekezet” Barnabást, hogy néz-

zen körül Antiókiában. Barnabás „látta az Isten kegyelmét” és „bátorította mindnyájukat ... hogy maradjanak meg az Úrban”

Reformáció 500. emlékéve, rengeteg ünneppel és kiadvánnyal. Méltó módon megemlékezünk.

Mi lenne, ha hozzánk térne be Barnabás?

Látná az Isten kegyelmét? Kiábrázolódik rajtunk hitünk megtartó ereje? Hitünk és reménységünk híre eljutna a jeruzsálemi „anyagülekezethez”?

Látná az Isten kegyelmét. Mert emberi gyengeségeink és hibáink ellenére Isten 2000 éve megtartja az ő népét, 500 éve megtartja a reformáció hagyományát, s gyarapítja az Ő Egyházát.

Barnabás minket is bátorítana – helyette bátorít a mindennapi Ige szava: maradjunk meg az Úrban!

Eleink komoly üldözések és nélkülözések között is megmaradtak. A római birodalom sem volt képes megtörni az első egyház hitét. Az ellenreformáció vagy gyászévtized sem tudta felszámolni református őseink hitvallásos ragaszkodását.

Minket is buzdít a Szentírás szava: „maradjunk meg az Úrban”. Mert ha sok minden is változott kétezer év alatt, ötszáz év alatt, az elmúlt évek – évtizedek alatt, a lényeg ma is ugyan az. Isten szeretet bennünket, s Jézus Krisztusban megváltás készített számunkra. Ma is Ő az Út, az Igazság és az Élet. Megmaradni az Úrban, az Ő szeretetében és népe, egyháza közösségében ma is a teljességet jelenti számunkra.

Barnabás látogatása eredményeképpen „igen nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz”. Ha a reformáció 500 éves emlékéve nem csak ünnepléssorozat, de hitbeli megújulás, az Úrban való megmaradás, akkor a nagy sokaság csatlakozása 2017-ben sem fog elmaradni...

Sugár Tamás

ÉDESANYÁK REFORMÁCIÓJA

ÉDESANYÁK REFORMÁCIÓJA emlékezés egy dadi hívő édesanyára címmel kerül sor

2017. június 11-én, vasárnap 17.00 órai kezdettel a dadi református gyülekezeti teremben (Dad, Fő u. 28.)

Petrőcz Lászlóné református lelkipásztor könyvbemutatóval egybekötött biznyságtételére versein és élettörténetén keresztül.

Közreműködik lánya: Veres Györgyné Petrőcz Mária énekművész és tanár.

A szervezők minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

"TEDD !" PRESBITERI KONFERENCIA MÁSKÉPP

Nem csak a találkozó programja és megszervezése, de maga helyszín is rendhagyó volt a Tatai Református Egyházmegye presbitereinek legújabb találkozóján.

A helyszín a Dad melletti Gombos tó és környéke volt, ahol a csodálatos természeti teremtett környezetben újszerű szervezéssel, elgondolással hívogatták a résztvevőket.

A megnyitótól közel ötven fő regisztrált. A kezdő áhítatot Kovács Tamás, dadi lelkipásztor tartotta. Ő Isten Igéjét a 80. Zsoltár 4. verse alapján hirdette.

A Bibliából több példát említett amikor megújulásra és megújításra volt szükség. Ilyennek említette Jósias reformjait az Ószövetségből, de beszélt a laudiceai gyülekezet példájáról is.

Elmondása szerint a megújulást meg kell előznie a bűnbánat tartásnak és azután a megújulásnak mindenkor alulról kell jönnie. Nem csupán vallási megújulást kell elérni, azzal együtt kell járnia az erkölcsi megújulásnak, megtisztulásnak is.

A találkozó vezér gondolata, mit tehetek én egyházam megújításáért. A megújítás igényét mindannyian érezzük, azonban a mikéntjét már nehezen tudjuk megfogalmazni. Nem is beszélve arról, hogyan is kellene megvalósítani.

Szűcs Attila beszélt erről, aki a dadi székhelyű Református Jövőért Alapítvány elnökeként, mint házigazda szervezte meg a találkozást. Elmondása szerint régóta várták már ezt a más jellegű konferenciát, melyen

nyíltan beszélve, mindenki véleményének teret adva kívánnak megszervezni. A fő cél, hogy presbitereink mindent kövessenek el szeretett egyházunk megmaradásáért, fejlődéséért. A konferenciát Balog Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztere levélben köszöntötte, melyet Szűcs Attila olvasott fel.

A Dunántúlon már nagy hírnévre szert tett Hajdú Zoltán Levente, szőlői lelkipásztor tartotta a gondolatébresztő és gondolatmegmozgató előadását. Ő egy szava szerint nullára futott gyülekezet tudott megújítani, ahol valódi ébredés indult el és alakult olyan közösség amely ma minta és példa arra, hogy valóban lehetséges mindaz amiről beszélünk, konferenciákat tartunk. Tartuk szem előtt, hogy a „ránk bízott egyház” egyben azt is jelenti: Rám bízott egyház.

Fontosnak érzi, hogy ne a hitedet mérícskézzed, hanem kezdj cselekedni!

Az előadást a szervezők gondolatébresztőnek szánták, de ami a legfontosabb a résztvevők személyes véleményére is kíváncsiak voltak. Ennek legjobb módja a kiscsoportos beszélgetés, melyben ha elég időbeli teret adnak, akkor biztosan mindenki szóhoz jut. Az nem lehet, hogy a presbiterek ne legyen véleménye! Ennek érdekében négy csoportra alakult a gyülekezet és megkezdődhetett a vélemények, gondolatok csokorba szedése.

Vezérfonalnak a szervezők három fő kérdéscsoportot fogalmaztak meg.

1. Szükség van e egyáltalán ilyen kötetlen jellegű és tartalmú találkozásokra.

2. Mit jelenthet a cselekvő felelősség az egyes presbiterek számára? Kiért, vagy miért vállalhat felelősséget egy presbiter a református jövő építésének érdekében? Milyen területen járulhatok magam is hozzá?

3. Milyen gyakorlati példákkal tudjuk gazdagítani egymást az egyházmegye gyülekezeteiből felelős és cselekvő hitgyakorlati megnyilvánulás tekintetében?

Minden várakozást felülmúlt az aktivitás amelyet a résztvevők mutattak, valóban sok vélemény jött felszínre melyek között szép számmal akadt a problémák és hiányosságok felvetésére utaló is. Ezek a megnyilvánulások is azt bizonyították, hogy a jelenlévők felelősséggel gondolnak egyházunk jövőjére. Sok jó ötlet, gondolat fogalmazódott meg amelyeket a csoportvezetők ismertettek.

Mind a négy csoportban egyértelműen megfogalmazódott, hogy le kell vetnünk azokat a félelmeinket amelyek akadályoznak bennünket abban, hogy megszólítsunk másokat is.

Tegyük ezt bátran, hiszen Isten országának építésén dolgozunk!

Tartsuk azt is szem előtt, hogy minden idő alkalmas az evangélium hirdetésére. Higgjuk el magunkról, hogy mi is képesek vagyunk erre!

Mindezek után a dadi Fénysugár Gyermekkórus műsorát hallgathattuk meg. Ez a produkció, melyet a református iskola kisdíákjai mutattak be, valódi fénysugarat mutatott a jelenlévőknek. Olyan produkciót láthattunk amely méltó lenne arra, hogy a gyerekek nagyobb nyilvánosságot kapjanak. Akik még nem hallották eddig őket, bizony szíjjátva élvezték az előadást.

Szűcs Attila zárszavában jegyezte meg, hogy íme most hallottuk református jövőnket, érdemes tehát dolgozni értük. Kiemelte azt az egy szót, melyet a konferencia üzeneteként is megfogalmaztak: TEDD !

Az alkalom közös vacsorával zárult. Köszönjük, hogy a Református Jövőért Alapítvány vendégei lehettünk.

Bogáth István

RÉDEI MÁJUSI KRÓNIKA

A május első szombatjára megszervezett gályarab emléktúrán öten indultunk útra Rédéről, két felnőtt és három gyermek. A regisztráció gördülékenyen zajlott, mindössze egy meglepetés ért minket az ácsi templom udvarán. A meghirdetett 15 km-es táv helyett, a kézbe kapott térképen 17,7 km szerepelt. Az emlékharang megszólalása után mi is elindultunk a többi résztvevővel. Alig két óra gyaloglás után nagyon megörültünk, amikor elértük a Komárom feliratú táblát. Ám ekkor még nem tudtuk, hogy az út nagy része nem mögöttünk, hanem még előttünk van. Végighaladtunk a Duna vize mel-

lett, ahol gyönyörű fűzfák hajoltak békésen a folyóba. A nyaraló övezet elhagyva, fél 1 tájban értünk a Monostori erdőhöz. Ekkor már több, mint 15 km-t legyalogoltunk. Megpihentünk. Zsíros kenyérral és fagyival felfrissültünk. Innen azonban még hosszú út vezetett a Duna-gáton, tűző napsütésben a Szőnyi templomig, ahol nagy vendégszerettel és a hősiességünket bizonyító emléklappal vártak bennünket. Testünk fáradtsága, lábaink erőtlensége által át tudtuk érezni a gályarabok sorsát, akik Pozsonyból egészen Triesztig gyalogoltak, ahol aztán hajóra tették, hogy Nápolyba szállítsák őket.

PÁPAI DIÁKOK KÖMLŐDÖN

Kedves vendégeket fogadhatott a kömlődi gyülekezet 2017. május 6-7-i hétvégén.

A Pápai Református Kollégium Gimnáziumának 9/a osztályos tanulói látogatták meg a gyülekezetet Kovács Klára osztályfőnök vezetésével.

Szombaton a vasútállomásról az gyülekezet intézményének mikrobuszaival hoztuk Kömlődre a gyerekeket, osztályfőnöküket és a velük érkező teológus hallgatót.

A szombati nap az ismerkedés napja volt. A diákok tájékozódhattak a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézmények életéről, körbejárták az épületeket. A esti órákban szalonnasütéssel és beszélgetéssel töltötték az időt. A gyerekek szálláshelye helyben az ifjúsági

szálláson volt, ahol kényelmes körülmények között, tiszta, kulturált helyen töltötték el az éjszakát.

A vasárnapi istentiszteleten a gyerekek különböző énekekkel szolgálták a gyülekezet előtt.

Az érdeklődők megismerhették a templom karzatain berendezett gyülekezettörténeti és a Pálóczy - Obernyik kiállítást.

A közösen elfogyasztott ebéd után sok élménnyel gazdagabban utaztak el a vendégek.

Kedves pápai diákok! Köszönjük a látogatást, vigyétek hírünket és beszéljétek el tapasztalataitokat, melyeket Kömlődön szereztek.

Bogáth István

Hálásak vagyunk a kitünő szervezésért, hogy az útvonalat jelző szalagok és pihenőpontok által nem hagytak minket eltévedni.

Másnap, május 7-én a délelőtti istentiszteleten adtunk hálát az édesanyákért és könyörgtünk a családokért. A hittanos gyermekek versekkel és közös énekekkel, hangszeres játékkal köszöntötték az édesanyákat és a nagymamákat. A nagyobbak részt vettek a Bibliaolvasásban és az imádkozásban is. Kifelé menet minden asszonytestvérünket megajándékoztuk egy személyes üzenetet rejtő szívvecskével.

A hónap második szombatján rendezték meg Dunaalmáson a Református Szeretetotthon Nyílt napját, melyen évek óta részt vesz egy kis rédei csapat. Idén három asszony és két férfi testvérünk segédkezett az épület kitakarításában és az udvar rendezésében. Aki már járt itt, tudja jól, hogy üres szívvel nem távozik innen senki; sőt többet kap, mint amennyit adni tud. Így volt ez most is, ugyanis nem csak meleg ebédet kapott mindenki a munka után, hanem a gyermekek két műsort is adtak. Versmondáson, éneklésen túl előadtak egy mesejátékot és egy western táncot.

Május 21-én rendeztük meg a szokásos Gyermeknap Bányka klubot a Kultúrházban. Két koncerttel, arcfestéssel, lufihajtogatással, kézműveskedéssel és játékokkal vártuk a gyerekeket és a családokat. Annak ellenére, hogy az előző évekhez képest egy kicsit alacsonyabb volt az érdeklődés, mindenki jól érezte magát, aki eljött. A veszprémi Gézamalac együttes igazán vidám hangulatot teremtett dalaival.

Ebben a tanévben hét fiatal készült arra, hogy áldozó csütörtökön hitvallást tegyen a gyülekezet előtt és konfirmációi fogadalmat tegyen. Ezt a szép napot mindig szorgos készülődés előzi meg. Az ünnepet előző estéken úrvacsora előkészítőkön vesznek részt a fiatalok családjakkal együtt, valamint „tetőtől talpig” kitakarítják a templomot, végül virágokkal díszbe öltöztetik. Hálásak vagyunk, hogy a családtagok, a jubiláns konfirmáltak és a gyülekezet tagjai együtt örülhettünk egyházunk legfrissebb felnőtt tagjainak.

Barta Livia

"CUM GRANO SALIS"

– Egy csipetnyi sóval...

Lorántffy Zsuzsanna konyhája

Május 7-én, vasárnap 15 órakor Ácson, a Bartók Béla Művelődési Ház és Könyvtárban került sor a „Cum grano salis” – „egy csipetnyi sóval” című könyv bemutatására. A Lorántffy Zsuzsanna konyhájáról szóló „Cum grano salis” című könyvet a sárospataki református gyülekezet adta ki. Bemutatta dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta teológiai tanár, református lelkész. Nagy Sarolta Ácson született, így mint a gyülekezetből elindult lelkészt is „haza hívtuk”, aki a vasárnap délelőtti istentiszteleten az igehirdetés szolgálatát végezte. Délután pedig egy a reformációi évfordulóhoz kapcsolódó, mégis különleges élményben volt részünk általa. Az „Egy csipetnyi sóval” magyar című, gyönyörű, színes kiállítású könyv a reneszánsz étkezést, a fejedelmi udvar konyháját, a Rákóczi-Lorántffy „miliőt” mutatja be élvezetes módon. Nem a szó szoros értelmében vett szakácskönyv, mert a kor családi életéről, étkezési kultúrájáról, Rákóczi György és Lorántffy Zsuzsanna meghitt kapcsolatáról tartalmaz értékes információkat. Ugyanakkor bibliai idézetekkel, hitről vallott állásfoglalásokkal tarkítva a fejedelmi pár mély bibliai életébe is bepillantást enged. És természetesen recepteket ad! Márki Bertalan István királyi mester-szakács és Kövér Zsolt cukrászmester forráskutatás alapján állította össze és fésülte ma is elkészíthetővé a fejedelmi étkeket. A könyv mindenképpen különös színfolt a reformációs évforduló kapcsán. Nagy Sarolta elmondása szerint egyaránt helye van a konyhában, a sütés-főzés „kézügyében”, de a feltöltődés, a kikapcsolódás perceiben is kiválóan alkalmas. A jelenlévők ezt a könyv kézbe vételével meg is tapasztalhatták, és hogy egyetértettek vele, annak bizonyossága, hogy minden példány el is kelt a helyszínen! A könyv eladott példányainak ára stílusosan a pataki gyülekezet által építendő kemence költségeit szolgálja. Kívánjuk, hogy mihamarabb eben a kemencében készülhessenek a fejedelmi ételek!

Gerecsei Zsolt

KONFIRMÁCIÓ BOKODON

Lélekiemelő ünnepi alkalom volt a konfirmációs Istentisztelet Bokodon 2017. május 21-én a református templomban.

A hívogató harangszóra megtelt a gondos kezek által feldíszített Istenháza.

Kovács Tamás nagytiszteletű úr kedves szavakkal üdvözölte a fiatal konfirmációra jelentkezőket, a hagyományosan kerek évfordulós konfirmáltakat, a távolról és a közelről érkezett vendégeket, valamint a gyülekezet tagjait.

Kezdő énekként felhangzott, a kétszáz éves, kitünő akusztikájú falak között a 65. zoltár első verse, *A Sionnak hegyén Úr Isten...*

Az orgonai szolgálatot Szücs László végezte. A magával ragadó zoltár énekét segítette a jelen lévő Szücs Árpád is (Bokod szülőtte), a Magyar Állami Operaház magánénekesének aktív közreműködése.

Az igehirdetés *„Adjad fiam a te szívedet nekem”* Példabeszédek 23.26. alapján történt.

Prédikációban elhangzott sok-sok bölcs megállapítás:

A szív alapvető, lényeges és meghatározó szerepe az életünkben. .

Az Úr azt kéri, hogy adjuk oda magunkat teljesen. .

A konfirmáció, döntés a Krisztus mellett. .

Az Istentisztelet második részében keresztelés következett, a konfirmációra jelentkező fiatalok közül - Szücs Enikő és Hajdú Benedek keresztelkedett meg. Ezután került sor a konfirmációra: Kriskó Géza, Czunyi Gábor, Szücs Enikő és Hajdú Benedek bizonyágtételére a gyülekezet színe előtt. A fiatalok értően és meggyőzően válaszoltak a feltett kérdésekre, fogadalmat tettek, amelynek alapján teljes jogú tagjává váltak református gyülekezetünknek.

Az ünnepi Istentiszteleten Szücs Sándorné alkalomhoz illő verset mondott.

A presbitérium nevében Bognár Lajosné gondnok, köszöntő beszédében szeretettel üdvözölte az új, most már úrvacsorával is élhető egyháztagokat. *„Ti vagytok a jövő, Ti vagytok a reményesség, Legyen veletek az Isten, Kérjük kísérjen el benneteket, Legyen áldás a megkezdett úton, Számítunk rátok!”* hangsúlyozta.

Hagyomány a gyülekezet életében, hogy meghívják és köszöntik a kerek évfordulós konfirmáltakat.

Hatvan éve 1957-ben konfirmált: Szücs

Bálintné sz. Habók Magdolna, Pócze Dezső, Szücs Imre, Kiss Ferenc, Bognárné Szücs Sarolta, Selmecziné Balogh Margit.

Elhalálozott: Jordán Antal, Tóth József, Szili Gyula, Szücs Béla és Csizmadia Mihály.

Ötven éve 1967-ben Gulyásné Brandl Etel, Kuruczné Oszkó Márta, Csirke Andrásné sz. Pataki Julianna, Balászné Dr. Szücs Éva, Csizmadia József, Huszár Pál.

Negyven éve 1977-ben Vida Lajos, Takács Károly, Balogh Bertalan, Róthné Balogh Ilona, Takácsné Gaál Anikó, Vucsicsné Kanyó Magdolna.

Harminc éve 1987-ben Kovács Nándor és Czunyi Dr. Bertalan Judit.

Husz év 1997-ben Milán Izabella. Tíz év 2007-ben Deák György, Balogh Bertalan, Tóth Kamilla és Kerepeczki Anna.

A jubiláló konfirmáltak közül többen jelentős összegű adományt ajánlottak fel a gyülekezet részére, Isten dicsőségére.

Az ifjú gyülekezeti tagok szüleinek nevében Czunyi Dr. Bertalan Judit köszönte meg a lelkész Kovács Tamás lelkiismeretes, fáradhatatlan tevékenységét és türelmét a felkészítés eredményessége érdekében. Ajándékként egyházi könyveket adományozott, közöttük I. Rákóczi György fejedelem Bibliájának hasonló kiadását.

Az ünnepi Istentisztelet a 396-os énekek zárult, majd szeretetvendégséggel folytatódott.

A kellemes hangulatú beszélgetésen kiderült, hogy az esemény résztvevői milyen sok helyről jöttek össze. (Nagykörös, Pécs, Pannonhalma, Budapest, Kocs, stb...)

Az ünnepi Istentisztelet, a keresztelkedés, a konfirmáció minden jelenlévőnek, meghitt, lélekmelengető élményt nyújtott.